

"Hemşire Ablama! Sizin sevginizle Hayatımın Ritmini Yakaladım"

AYTEN KARAKAŞ

Merhabalar,

On bir yıldır Amerikan Hastanesi Kalp Cerrahisi Yoğunbakım Ünitesi'nde çalışıyorum. Mezun olduktan sonra sekiz ay kadar servis hemşireliği tecrübem oldu. Bu dönemde Kardiyovasküler Cerrahi Yoğun Bakım Ünitesine yardıma gittiğimde orada olmam gerektiğini hissettim ve bu bölüme geçtim. Hastabaşlarından ayrılmayan doktorlar, hemşireler, ağlayan bebekler, artık yoğun bakımdan sıkıldığını söyleyen yaşlılar, annesini isteyen çocuklar, kırmızı, yeşil, sarı alarmlar... Ekip çalışması çok güçlüydü... Hiç birinin yüz ifadesi bıkkın değildi, hepsi sabırla yaklaşıyorlardı problemlere... Büyük bir sessizlik içinde devam ediyorlardı işlerine. Benim özellikle yenidoğanlar çok ilgimi çekti. Yıllar geçti, bir gün Jaten vakası için hazırlık yaptım. Bebek, yoğunbakıma getirildi. Ameliyatı çok kritik geçmişti. Doktoru gözünü monitörden hiç ayırmıyordu. Sternumu açtı, yüksek dozda inotrop alıyordu, periton diyalizi vardı, drenajı oluyordu. Anne-baba bebeklerini ilk gördüklerinde bana şöyle dediler: "Bebegimiz bu kadar acının ve problemin üstesinden gelemez ona yardımcı olun, lütfen ona iyi bakın." Başından hiç ayrılmadık; çok labil seyrediyordu, endişeleniyordum. Sürekli periton diyaliz yaptık, ateşinin yükselmesine, periferlerinin soğumasına izin vermedik, gereksiz dokunuşlardan uzak

tuttuk, iki gün sonra bebeğin durumu stabilleşti. Çok mutluydum... O bebeğe bir başkasının bakmasını istemiyordum. Sternumu kapatıldı. Periton diyalizi sonlandırıldı. Dördüncü gün uyandırıldı ve solunum aletinden ayrıldı. O ağladıkça ben gülümsedim, hayatta kalmayı başarmıştı. Bu zor günlerde bizler hep onun yanındaydık.

Bebek, çocuk, yaşlı ya da genç bir insanın sağlığa kavuşmasında kendi payınızın olması bence bir ayrıcalık. Hemşirelik bir kaplan kadar güçlü, anne yüreği gibi şevkatli olmayı gerektirir.

Bir insanın sıkıntısını en ufak bir belirtiyi anlayabilir misiniz? Elini tutup şevkatle iyileşeceksin diyebilir misiniz? Bebeğin başını okşayıp yanında olduğunu hissettirebilir misiniz? Çalışırken önceliğiniz hastalarınız olabilir mi? Tüm sıkıntılarınıza rağmen şevkatli, güleryüzlü olabilir misiniz? Bu mesleğin adı "HEMŞİRELİK"...

Bebegi yoğunbakımdan çıkardık. Annesi küçük bir hediyenin yanında bana şöyle yazan bir kartpostal verdi: "Hemşire Ablama! Sizin sevginizle hayatımın ritmini yakaladım. Sizi kocaman öpüyorum."

Tüm hemşire arkadaşlarıma mesleki yaşantılarında başarılı ve mutlu günler diliyorum.

Sevgiler

* A Karakaş, Hemşire
V.K.V. Amerikan Hastanesi Kardiyovasküler
Cerrahi Ünitesi Yoğun Bakım Hemşiresi
Güzelbahçe Sok. No: 20, 34365 Nişantaşı / İstanbul
Tel.: 0 212 311 20 00 / 1260
e-posta: bnkarakas@myynet.com